

ŽIVOTOPIS PANA JOSEFA HORY

Pan Josef Hora se narodil 23. dubna 1931 na samotě v dřevěné chalupě s doškami na Podbrdsku. Jeho tatínek byl legionářem a bojoval v první světové válce. Pak tatínek s dědečkem pracovali ve dva kilometry vzdáleném pivovaru v Osově. Sem jim už jako malý chlapec chodil vypomáhat. Po pěti letech se spolu s rodiči a dvěma staršími sestrami přestěhoval do sousední vesnice jménem Malé Lážovice.

Cesta do základní školy nebyla jednoduchá. Byla vzdálena pět kilometrů. Již po čtrnácti dnech docházky zažil úmrtí prvního československého prezidenta T. G. Masaryka. Během další docházky zažíval další nepříjemné události. Například atentát na Reinharda Heydricha v roce 1942, nálety amerických letadel 1945 a při této příležitosti poplachy, při kterých se museli schovávat do sklepa...

Situace po druhé světové válce byla velmi náročná. Pan Hora byl ve věku, kdy končil základní školu. O střední školy byl velký zájem. Na radu Theodora Háchy (bratra našeho protektorátního prezidenta) začal studovat strojní průmyslovou školu v Praze. V březnu 1948, po komunistickém převratu došlo k dosud nevysvětlenému úmrtí ministra zahraničních věcí Jana Masaryka a při této příležitosti je jejich učitelka společenských nauk vzala k jeho rakvi. V roce 1951 odmaturoval.

Poté pracoval jako konstruktér v pobočce brněnské Zbrojovky v Praze a v roce 1955 se oženil. Nemohl najít bydlení. Proto na radu svého kamaráda v roce 1957 nastoupil na Orlickou přehradu. Tak manželé Horovi dostali byt v obci Milín, kde vychovali dcery Růženu, Evu a syna Josefa.

Pan Hora v tomto bytě žije dodnes. Každoročně se schází se svými spolužáky. Stále jezdí na kole. Občas doplní sbírku pohledů čítajících asi 30 000 kusů. Donedávna psal každý měsíc do milínského Zpravodaje obsáhlé informace o událostech z místní farnosti. Na své dětství a život vzpomíná velmi rád a mluví o štěstí, které ho neustále provázelo a stále provází.